

2011 m. rugsėjo 29 d., ketvirtadienis

Padėtis Palestinoje

P7_TA(2011)0429

2011 m. rugsėjo 29 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Palestinoje

(2013/C 56 E/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezolucijas dėl Artimųjų Rytų,
- atsižvelgdamas į 2009 m. gruodžio 8 d., 2010 m. gruodžio 13 d. ir 2011 m. liepos 18 d. Tarybos išvadas dėl Artimųjų Rytų taikos proceso,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų chartiją,
- atsižvelgdamas į susijusias JT rezolucijas, į JT Generalinės Asamblėjos rezolucijas Nr. 181 (1947) ir Nr. 194 (1948) ir į JT Saugumo Tarybos rezolucijas Nr. 242 (1967), Nr. 338 (1973), Nr. 1397 (2002), Nr. 1515 (2003) ir Nr. 1850 (2008),
- atsižvelgdamas į Artimųjų Rytų ketverto pareiškimus, ypač į 2011 m. rugsėjo 23 d. pareiškimą,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 66-osios sesijos metu Palestinos Nacionalinės Administracijos Prezidentas Mahmoud Abbas paprašė pripažinti Palestinos valstybingumą ir priimti ją į Jungtines Tautas;
- B. kadangi Palestina JT Generalinėje Asamblėjoje turi nuolatinį nevisateisės narės stebėtojos statusą;
- C. kadangi JT Generalinė Asamblėja savo 1947 m. lapkričio 29 d. rezolucijoje Nr. 181 paragino buvusioje D. Britanijos Palestinos mandato teritorijoje sukurti dvi valstybes;
- D. kadangi ES pakartotinai patvirtino savo paramą dviejų valstybių principu grindžiamam sprendimui, kai taikiai ir saugiai viena šalia kitos egzistuoja Izraelio valstybė ir gretima nepriklausoma, demokratinė ir gyvybinga Palestinos valstybė, ragino atnaujinti tiesiogines Izraelio ir Palestinos derybas ir pareiškė, kad neturėtų būti pripažįstami jokie iki 1967 m. nustatytų sienų, be kita ko, Jeruzalės atžvilgiu, pakeitimai, išskyrus tuos, dėl kurių šalys susitarė;
- E. kadangi remiantis Pasaulio banko, TVF ir JT pateiktais vertinimais, svarbiausiuose nagrinėtuose sektoriuose Palestinos Administracijos veiklos rodikliai viršija funkcionuojančiai valstybei nustatytą būtiną ribą ir Palestinos institucijas galima lyginti su seniai gyvuojančių valstybių institucijomis;
- F. kadangi palestiniečių tautos teisė pačiai apsispręsti ir turėti savo valstybę neginčytina, kaip ir Izraelio teisė į saugių sienų egzistavimą;
- G. kadangi dėl „arabų šalių pavasario“ dar skubiau reikia pasiekti Izraelio ir Palestinos konflikto sprendimą, kuriuo itin suinteresuotos dalyvaujančios šalys, visi regiono gyventojai ir tarptautinė bendruomenė;

2011 m. rugsėjo 29 d., ketvirtadienis

- H. kadangi 2011 m. rugsėjo 2 ir 3 d. vykusiame neoficialiame susitikime ES valstybių narių užsienio reikalų ministrai diskutuodami apie Artimųjų Rytų taikos procesą ir atitinkamas diplomatinės iniciatyvas, kurių buvo ketinama imtis Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rugsėjo mėn. sesijos metu, pristatė skirtingas pozicijas;
1. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir ES valstybių narių vyriausybes ir toliau stengtis priimti bendrą ES poziciją dėl Palestinos Administracijos prašymo tapti JT nare ir išvengti valstybių narių susiskaidymo;
 2. ragina visas valstybes nares susivienyti ir paremti teisėtą palestiniečių tautos siekį būti atstovaujamai kaip valstybė Jungtinėse Tautose po derybų per 66-ąją Generalinės Asamblėjos sesiją užbaigimo;
 3. taip pat ragina tarptautinę bendruomenę, įskaitant ES ir jos valstybes nares, dar kartą patvirtinti savo ryžtingą įsipareigojimą dėl Izraelio valstybės saugumo;
 4. pakartoja savo tvirtą paramą dviejų valstybių principu grindžiamam sprendimui, kurio pagrindas yra 1976 m. nustatytos sienos ir Jeruzalė kaip abiejų valstybių sostinė ir pagal kurį numatytas taikus ir saugus Izraelio valstybės ir gretimos nepriklausomos, demokratinės ir gyvybingos Palestinos valstybės egzistavimas viena šalia kitos;
 5. pripažįsta ir pritaria sėkmingoms Palestinos Prezidento Mahmoudo Abbaso ir Ministro Pirmininko Salamo Fayyado valstybės kūrimo pastangoms, kurias rėmė ES ir įvairūs tarptautiniai veikėjai;
 6. dar kartą pabrėžia, kad taikios ir nesmurtinės priemonės yra vienintelis būdas siekti Izraelio ir Palestinos konflikto tvaraus sprendimo;
 7. pabrėžia, jog nedelsiant ir atsižvelgiant į terminus, kurių ragina laikytis Ketvertas, turėtų būti atnaujintos tiesioginės Izraelio ir Palestinos derybos siekiant dviejų valstybių principu grindžiamo sprendimo, kad būtų išvengta nepriimtino *status quo*; dar kartą pabrėžia, kad reikėtų vengti bet kokių veiksmų, kurie galėtų pakenkti galimybėms pasiekti susitarimą, ir kad neturėtų būti pritarta jokiame iki 1967 m. nustatytų sienų, be kita ko, Jeruzalės atžvilgiu, pakeitimui, išskyrus šalių sutartus pakeitimus; primygtinai tvirtina, kad bet koks pasiektas sprendimas neturėtų pažeisti nei vienos pusės orumo; ragina Izraelio vyriausybę sustabdyti visas gyvenviečių Vakarų Krante ir Rytų Jeruzalėje statybas ir plėtrą; reikalauja, kad būtų nutrauktos raketų atakos prieš Izraelį iš Gazos ruožo ir atkakliai tvirtina, kad reikia paskelbti nuolatinės paliaubas;
 8. ragina ES ir jos valstybes nares laikytis bendros pozicijos ir toliau atlikti aktyvesnį vaidmenį, taip pat Ketverto viduje, dedant pastangas, skirtas tvariai ir nešališkai taikai tarp izraeliečių ir palestiniečių pasiekti; pabrėžia, kad Artimųjų Rytų ketvertui tenka esminis vaidmuo, ir visapusiškai remia vyriausiosios įgaliotinės pastangas siekiant prisidėti, kad Ketvertas sukurtų igyvendinamą perspektyvą atnaujinti taikos procesą;
 9. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, JT Generalinės Asamblėjos pirmininkui, JT Saugumo Tarybos narių vyriausybėms ir parlamentams, Ketverto atstovui Artimuosiuose Rytuose, Izraelio vyriausybei, Knesetui, Palestinos Administracijos Prezidentui ir Palestinos įstatymų leidžiamajai tarybai.
-